

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

РОК V.

Нови Сад, петок 12. Октобра 1928.

Ч. 39 (197)

Модерни влади.

Першокласни хорватски Новини „Народна Politika“ принесла статију, з којрой приношујеме следећи интересантни думи:

Медијарну и нукашњу политику једине државе влада, котра составена је од народних посланикох из њеног народа послал до парламента. Влада такоје влади прецагује њене послане. Не је вона видава закони, који потребни су њеном добро и миру, же би је вона окончавали, али вона узбруткује социјално-економски живот народа. Може помагац пролетера је и капиталисту по једном, може охудобиц алемедијца, обогац индустријалаца або и наспак. Вона шаље нашо мајсторије, закупује до нашег будслару, отворије нашо тестаменти а више нам даје па рачун тога свогог „права“ вежне, а може пам па концу и шицку одњац. Влада разпоредије заштитом: вона санира недрави край, преписује хто нас буде личиц и келје мушијим за то плацци; вона бере до војска нашоје дасци и ма право да их пошире до шмерди, кед год зосце. Влада преважа на себе нашу културу, знаносци и воспитовање. Мушиме учитеље даје, даје сце, даје сце и јак сце. Зос дасци газдује влада а не рођитеље. Вона преписује књижнице, забранjuје або з нашим пешаком плацци повити и књижки, котри вона сце.

Школа припада ей; ту дасци уча робиц, думац и жадац лемају, да вона дума и жада. Горшога духовнога радства пати! Не доси! Влада вошла и до највеће цркви је је би сцена да војдае. Вона дума, же може вигнац або премесција једнога свештеника, јак свогога поља. Преписује богослужења и чешкој тому, котри не слуша. Вона допушта је забранюје вијескије дружства, миште до вопросах црквнога језика, женеџи, црквних мајсторија, рачунох. Дума, же је црковни закони не важију, кед не сце. Влада би сцена и пр. јак у Мексику, преписује свијешћником облечиво, способ живота и кеда треба примац св. тајни. Хто је је може процивије? У јединији руки ма „закон“, у другој силу. За владу не постоји ни патрални, ни божествени, ни црковни авторитет. Вона Бог, јак воля закон и — готово!

До тога рабскога положења човека и гражданина у модерніјој држави приведа наука либерализму, котри одговараје човека од држави, и котри државу поклади на престол Божији. Држава шицко а човек ніч, јак да би држава могла бути и без людсаох.

Под таким модерним иладами живе и католици зос своју црковну владу. Јак је њиховоје буђе гу такоје станови укажеме другираз.

У нашим отечеству

Полит. положење. Борба, котра тирва медзи владу и опозицију, више баржеј утврђује положење нашкайшој влади. Особено од кеди Прибичевић вијавел, же не буде и бешедовац ніје једини „нашкайшим, пред-

ставитељом Сербије и сербскога народа. Шицки политичаре виде, же нешкайши способ подсења политики од часција Прибичевића, мушкије конечно привесије ааш до појавије капитулације хорватскога народа. Радикали би

виходија раз у тиркију:

Цена на цели рок 100 динари.
На 1/2 рока 50 динари.
За Америку 4 долари на рок.
Рукописи и други писма треба посыпах на адресу:
„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД
Бојовине улица број 2.

Приплату на РУСКЕ-НАРОДНЕ ПРОСВИТНЕ ДРУЖСТВО, РУСКИ КРСТУР (Бачка).

конечно сцени ступици до бешеда по Радичевицама, але ира тим няким способом писцу Прибичевића. Гоч опозиција бойкотира парламент и пак зато кади њих посланик из первого прииде и давије у Београду 9.000 динари за мешац.

Државне торжестве одбуло је на једасљу и пондевок по целој жеми на спомен, кед пребиткостни фронт при Солуну и започело је вишлебодзене нашег народа. На преслави у Београду били учасци превеље делегације засијаких краја, дипломати страних држава и једије јак 100.000 парода.

Шиц у Јужнай Сербији. На початку тогог тижња на једасљих горау у Јужнай Сербији завадаје велики шиц. На местој шиц доходити до 1. м. високо. Народ засстрахом пати на жиму, котри је више баржеј приближује.

Трошени порцији пенсии. Општина Стари Футог придана до суду, бојама егзеквенти виганыли од народа државнији порцији, али исплатије не придавали до порцијивих каса. З пенсажем руководије егзеквент Русинов. Вон виладаје з тим пенсажем званичникох. Крем тога општина нема анї својих конечних (завршних) рачунох од већеј роки.

Елен је нападнула на човека. Фотограф Ф. Павлин ишао до леса на гору Крма (Словенија), да

фотографира. У моменту вискочел елен и нападао на њега. На својим рогом, давије го горе и зашије дверел до жеми. Кед слуга прибег на помоћ, лапаје елен и на њега, та го з рогами пребил и човек на месец умар.

Вистава у Киниди. Пренцес једасљији отворена торжественим способом гајдовска вистава у В. Киниди. Виставени статоци и земљедијски произведенија. Наградају подсељено 60.000 динари.

Пре фалације жеми. Кельоје людзе лакоми на жем доказује и следећи случај. У веладе Никоните борадаје М. Сулејманович својому бачикови у полю дас 1 метар жеми. Кед Јого бачи сцел, да је на мирни способ памирја, паваје Сулејманович на њега в поком. У гијеву пошол бачик дому по пушку и на месец забил стогога родака. Суд го одсудзеје на 8 роки чекије цемници и шлаци вељки суми кари.

Крадезик на пошти. На жељевици при Ст. Футогу украдзени три међи зос поштовога вагону. У међох були писма зос пенсажем у вредносци од 900.000 динари. Полиција други дасије раздора, виладаје толвјаје у једији карчији. Дело зробел бувши службеник на пошти Тафе, котри престо и отпуштије зос служби, же крадије већеј раз.

Каоја црква у Русији.

Цали каојаји имаје ше агрожује над перешлјованjem као. Цркви у Мексику. Но на другим крају швешта находиме поја друга милионе каојаји, хтори ше најдојаје ишће пред већу опасносцу, јак њих браца у Мексику. Польски Иусавац О. Урбан, хтори до-

бре позна ишкайше вирске положење у Русији, пише, же положење руских каојаји, баржеј без наји, јак тих у Мексику. У Мексику за перешлјованjем свештеникама, стоя, числене, вирске, у Русији рак каојаји розошати и пошијани зос друговерцији,

а ту тому застражели по кирваєй революциі, немаї таку отпорну спагу, як іх браца у Мексику. Будучи носцем кафолікох у Русії цемна і готово безнадійна.

Большевики ще отворено і начально боря проци вири. Зос цицку силу робя на тим, да кафолікох виніща. Пред трома роками не раз ховало, же що у цалей Русії ведно зос Сибірию находаи коло 1.600.000 кафолікох зос 594 цо церквама цо хаплічками и 396 священіками. Число церквох ще не бырз зменьшало, а і число вириків зос новородженима може буць, же дакус ще подавилло, но число священікох бара ще зменьшало.

За дзялівідни владичества, мame точны поцатки, а за други лем прибліжни. Велі священіки помарли, велі мушели пойсць до проганства, а велью іх ест по цеміцькох и по страшних таборах на Соловецких островах. Нешка у Русії ист ані 300 священікох, а и медаи тима велі хори и пречини перешлідована уж зошицтвом на здравлю витрошени. Будуціх нових помощнікох не г (бо як знає семинарій и богословій строго забраны). Хороти, гарешти и шмерц без милосердия робя свою роботу. Кед так будзе исц на предок, то о 10 роках кафоліческе священство будзе у Русії скоро зос вицким викоренеть. При шинким тиме не щемеме забудуць

и на то, же у Русії кафоліки бара разошати. Вони ще находаи на фалату жими, цо виноши шесту часці цалого шиста. У веліх парохійкох духовне настірство уж не щка невозможне. Парохій у Архангелску, Вологди, Костроми и Вятки, опходзен єден священік, а тога покрайна сама веќша як цала зашадна Европа.

У цалей Русії находаи ще лем єден єдині владиці и то у Владивостоку. Вон за цале свойе владичество ма лем драх священікох. Три владичества: Житомир, Каменец и Минск су през владиці, а двоме владиці (Могиловски и Тираспольски) у цуданні у проганству. Апостолски викар посточней Сибірий пребыва у Харбину у Манджурії, бо го большевікі ис пуць по Сибірі. Коло мільйон и пол кафолікох на такім вельким фалату жемі су през правай церковнай організації, през владиці, през семинарійкох, през вицкай поуки у школах. Гарсточка кафоліческих священікох не можу твориць чуда. У веліх крайкох кафоліки осузвені, да номали вигнаню, лебо у православнай околіці лебода ще задавя у большевікій безбожності.

Веќша часці священікох то Поляни. Тих силую большевікі да потпишу поїжжую визыву, у хторей ще слави большевікіца влада, як „вишлебодзела церкву“; у истей наїви осудную ще

польски священіки, цо брали учасці у агітації за буржуйску Польску; обецце ще у ней подложносць большевіцкай влади, и же не буду агітираці проци безбожных школах и т. д. То ту вязву зос даскељома потписами обязвели даскељо руски часописи. Може буць, же под силним прискованьем даеден священік и наїве потписал. Так патра большевікі, да поніжа священікох и да іх заганьбя пред людьми.

Розумліве, же кафоліці священіки и вирикіи у Русії маю нещка бара велькі чешкісці, бо ише іх суміші, ще су ле прави подложіщи рускай державі. Крем полякох жилю у Русії и веци стоецрох піменців кафолікох, хтори населені у плодних крайкох коло Волги. И вони не маю мира од большевіцкай влади прето, бо ис сцу погажиць свою святу виру. Больше вікі ім зацрецацеля краини иміння. Хто ще тому працівел, того заштреліли. Крев цекла по шицкіх странах, дзе жили католіки пімди. Владика Каслер зос даскељома священікох живе на проганству. До тэрэз там погинуло 53 священікох, а други, цо илле живу, робя и жуча ще попад шицкі свібі сили.

Вицкі живот з дня на днень горши. Беабожні школи и новини губя младеж. Большевіцкі закони подкопую фундаменты фамілійного жывота. Видумані вінеліяки порці, котры муши плаці лем католікі. Священіком забрани шицкі права. Школа не име буд блізко при церкви. Муты буд пайменей 300 метра удалена од церкви. Дас в білікай, там дарав запру церкву и зробя з ней театр, або карчму, або даць ище горшее.

Руска школа потполно безбожна. Священікошме ступіц до школы и не шме поучовац дзеци до 18. року, а до тога часу большевіцкі учителі заполняю душу дзецих зос найстрашнейшим отровом безбожства и ненормалісці. Учитель не шме вершиц вицкі службові. Штудирац и на вицкі школы исц можу лем тати, котры записали до безбожнай організації „комсомол“. Место молитви пред науку и по науку дзеци пакаю революціонарну гімну.

Така то пілебода, цо ю людзям приноши беавіцкі большевізм. Чытателе! Чувайце ще тога отрова и модліце ще за тих, котры страдаю у Русії и на Україні, да ім не добры Бог змилуб! — „Краістство Бога“.

Широм света

Аргентина и Союз Народов. Аргентински па-

рламент не прыял выдатки, котры були до тэрэз одре-

добра мамочка желене дрэвко рыхтала хлапчика на славу и чесць Ісуса. Оцец у таким случаю погрожел ще зос несцу и безбожно кричел, як бы до його палаты аи Ісус ле ходзел, кед го не вола.

Але аж тэди найвекши смуток обішол хлапчика, кед му мац умарла. Нікого ўж не мал, хто бы го заступел, кед го бил немилосердны оцец, або за чэрвени власі по жемі цагал.

Стало ще сднім искушнім вечаром, кед на дворе шкіл сипал ше и вітор дул, же пан поволал до свойі палати себе подобных пайташох и вельку госьціну правел. По госьціни други із сіні хлапец обачел, же зос шушедлого валалу прышлі людзі до палаты зос своіма серсанамі и пошли до велького чарнага леса, прытим аи єден не мог стримаць ще, же бы на хлапца смутным оком не попатрел.

Другі дзень пред Рождес-

ством тога поладне оцец вжал за руку хлапца и одвесдол го до цемлого, шкілом завятыя ядовага леса. Мали Мирон тресол ше од страху, але не шмел, ше питац оца, цо го чека, не одлуго и так увидзел.

На стред цемлого велького леса була збудавана хішка на хторей не было ані ёднаго облака, а на давнія лем єден чловек могол войц.

Немилосердны оцец запаліл факлю, вошол нука и уцаг за собу хлапчика, хтори зос страхом обачел, же у тей хішки не малі, лем една тварда, не гобльованая лавна.

— Тэрэз ту останець, — гварел му зос шміхом оцец, — бо рад бым видзіц, чи це и ту Христос найдзе? О три дні зам придаєм. Кед дотля не придае по тебе Христос, вламіц це за твойю чэрвеннай власі, оцагнем гу́жю и там це задавім! Стім реготаціи вошол зос

ФЕЛЬТОН

Мироново слизи.

Там горе далеско у жиміні, шніговім краю людзе небешедліви, цихи, радзе волю покойни красни смуток як лірму и кричцу несеслосі.

От стасмного видзеня шніговых горах, цемно-желсіх ядовіх лесах и молговітого моря чудесни прыповеткі родзя ще у іх гла-воях, хтори потым праходзя, зос оца на сина, зос потомкох на потомкі. Кед кратке літо праідзе, кед ще шицко закркое зос шнігом и молгу, а людзе поўцагую ще до малых хижкох, обновюю ще по єдна чудесна прыповетка. Стари праідзяю своим унукам, же би и вони о велью и велью роківаш расповедали своим.

И я вам расповесем таку єдину прыповетку.
На далескім сівернім краю

даени на отримоване Союза Народа у Женеви. Аргентина всеце участвовац у тим сојузу а и бројица на њега.

Длугорочни процес. Тих дњох дојакончани у Њујорку процес, котри тирвал 116 роки. Иште пред војну 1812 амерички уряд сконфисковал приватно добро тарговца Крука. Владитељ тужел, же би је му виплацело 2999 долари. Процес тирвал шолник 116 роки и сума нараста на 23.669 дол. На концу држава стражала процес и виплацела наследнику одјакондзе.

Бешедуе 130 години. Тих дњох мал би у Берлину бешедован 130 години. Вон то себе превжал, да посцигне рекорд у бемеднинству. Каждих 24 години будзе 1 годину одпочивац.

Купел цали варош. Познати американски милионер Рокефелер купел цали варош Вилиамсбург у држави Вирџинија ведно зос шицким школама, црквама. То један од најстарших американских варошкох и спочатку бул средище 13 држава.

Любитељ свогого народу. Мађарски гроф Видязо појлонел мађарской Академије наукох у Будапешту 40.000 јутра жеми и велі драгоценни образи у вредносци од 24 мил. дин. У фундацији гвари, же академија мушки видавац књижки лем у Христијанским ду-

ху. Чи и у нас дахто не пойде слідом тога графа и захаби на нашу прославу?

Непечатлив родзени дзень. У Бейчу славел тих дњох свой родзени дзень, машинист Илан Дуфек. Але баш тога дна дојакондзе му нећесце. Кад ишол, же да повола својх госта на госцину, еден који на драже одкушио му нос. Нећесни чловек стражад вельо креви и мушел буде одиешени до шпиталю.

Вельки хмары, маја динсдак. У Австро-Венгрији вина-травло, каде прииде до вельких непорядака. Бо и социјалисти сцели отримовац својо собрание у Випер Найзтату у исти дзень, кади и организацији христ. партији. То влада не допушила а вони је трожели з реоплатију. Председатељ Др. Сайнел не почуши и социјалисти увијазели, же муша буде мирни и тако вельких хмарах не будзе динсдаку.

Нови председатељ Мексика. На место забитог генерала Обрегона избрата за председатеља Мексика приятель Калеса познати Гил. Випатра, же и вон пойде пријом тегразијског мерантеля цркви. Калеса.

Вельки огњь дојакондзе у шпаньолским пре-столним варошама Мадриду. Згорел највећи театар. У огину пастрадало 120 особи а 300 чежко ранети.

хижи, муляре замуровали давери, и хлапец чул јак оцеци и роботици појлј. Тресој је од страха и жими, клекнуј на жем и модел је гу Исусови; тако длуго модел је док од гладу и жими не заспал. Нарах пре будзи је и види, же у хижи шветлосц и цеплота, а жем на хтореј клечи, и ларка на хтореј мал авалсну главу шицко мејке, јак најфинији гајдаб. Потим так је му видзело, же шерцо му пукло, але то ће не болело. Потим нарах небесни дух наполисел хижу, и пред тим стал Исус малчики зос јадловчиком у ручки. Хлапец спаднуј на колена, Спаситељ му положел руку на главу, и милосерднијим лјлом так гу њому преграварел:

— Не бой је, сину, мой, то ја! Предомну не мож је скриј, бо ја у шерцох людзом жем. Тераз сом зос твојога шерца вицјој. Хто подлим становише, тога шер-

ди охабим. Шерца тих людзох затвардио јак камен! Стих каменовох направна драга, котра до искла ведас! Док сом у твојем шерцу пребитал, вельорав сом це чул гу мне је модлјиц. Гибай зо мну, же би прозба твоя исполнела је. Спаситељ вжал за руку Мирона, але првое написал на мур:

— Ту бул Исус малчики! Надпис је так блијел, јак кад у царних хмарах блеска. Рождествени јадловчик положел на жем, хтори од разу до замарзнутеј жеми кореня пущел. Давери замуровани нарах зос треском отворел је. Вишли до жимије шигоаји ноци. Спаситељ вжал Мирона на руки и почал је давигац гу блијашим гвоздом.

* * *

Як три днји прешли, не- милосердни пан висал зос собу роботијкох и пошао до леса. Але уж је заласка

Зос наших валадож

Каменица. Босна.

Уверени сом, же буде мило чуј читатељом Руских Новинах даскељо потишаоци слова и з најлеј Босни. — У Босни так обичај, же је одпуст — кирбад славј барај торжествено у шицким народним парохийох. Тако на приклад вельки је одпуст отримује каждого рођку на Преображење у Привору, на Кирила и Методија у Деветини, на Вознесење Ч. Хреста у Козарцу, у Ст. Дубрави, але највећи одпуст је трамајо у Каменици. Ту приходза људе и по 100 километри далеко и то зос инцијских странох, где је находит растрешени народ. Тако на приклад тога року було ту наших людзох не лес зос блијаких парохийох, одакль људе покриходзели у процесијох, але було з Коријцу, з Дервенти, зос Завидовићах и з других далеких местох. Бара красни ту обичај, же људе наше сје достац на тајки прајданци „полни одпуст“, па је шицки старај висповедац и на сам празник причапац.

И тога року јак и прешлога року мали зме је је, же до нас загосцел на тог празнику пан преосвящени Владика зос новим Викаром Бисанским о. Латковићем. Пришли и шицки канотцове крем з Козарцу, котри бул поволани на одпуст до Канижи. Видзели зместу и и-

нога нашого панотца за Стару Дубрану, о. Михајла Јасимова. Препсвящени владика и шицки канотцове споведали од 4—9 години вечар и на сам празник од 6—10. Всеночне је служило вечар, а рано утриня и читани Служби Божији. Коло поп 11. започала је торжествена Архијерјска Служба Божија; а на концу Служби Божије трамаје преосвящени владика казане з балкона шицким људима пред црквом и отама поблагословије шицких вирних.

Преосвящени владика остаје у Каменици през цели тидан, бо давал чч. шестром Василијском духовни упражненије пре 5 днј. Вијасло и па Воднијакије служел за вирних Службу Божију.

Гоч тог рока бара слаби, бо кукурици ту не буде ће, а нет анји паша пре вельку сушу, ипак тог убоги народ жертвује за своју цркву. На сам празник пазбераво до давончка 1030 динари. Людве је готово зос своје сиротине абудовац сами школу при манастире чч. шестрох, да шестри мају дзе поучовац их дзеци. Уж прешлого црквенога року приходзели дзеци и старши голи и боси по најбоштрејшем ясими, и шестри их учели у кухњи, дзе було цепло, читац, исајац и обичак молитви. Ђест надај, же вирније најскоро абудую школу и

леса, але не одлука по пас затвржал до шијгу. Бара је школа, але нарах спомедзи густих дрвећа једен странсци јавел је.

Хто помог спекнуц тому циенохори, але ја дойдам тому конца, же хто то бул и ја го научим!

Вошлји вука и видзели јасни јадловчик и на муре блијащи напис: — Ту бул Исус малчики! — Роботији, јо зос њим пришли зос страхом сјекал и потрацел је у цмей ноци и у цмим леше дармо за њима кричел пан.

Шерцо не-милосерднога пана таргал бара вельки гнјав, але не було цо робиц, пущел је до шијгу задутеј драги. Шијг је густейше и густейше почал падац. Ледно пошол пару кројача обачел, же драгу стражел.

— Шицки чорти је не-шака на мене посгваряј! — думал себе, — але је је зато анј чорта не бом. — Пущел је на једну па на другу страну, бо думал, же дајдае лем видзе на край

леса, але не одлука по пас затвржал до шијгу. Бара је школа, але нарах спомедзи густих дрвећа једен странсци јавел је.

— Заблукал ји, чи так? гуторел не-милосердном панови, и бойше је це отправадим!

Не-милосердни пан чудујуци ватрел на високи зрост непознатога, хтори у широким чарним капуту бул закручен, а твар му закрила на глави сагнута чукља. Непознати је ишао на предок а пак за њим. Ледно ишла даскељо кројач и на тварду камену драгу витил, на хтореј анј шлјду шијгу не було. Така була јак да је ярие слунко опвицело.

Не-милосердни пан зрадаје је. Тераз уж на цигурно думал, же је вишљебоди. Але побрател, на драгу зачудовал је, же тоги камен такој форми јак човечин шерца. Станови је и випитовал је зос тоги камен

дасци буде мац да научи
пайнужнейш за живот.

Кед будзе дацо ище друге
таке важне, та заш напи-
шем до наших Руских Но-
винах, котри юе и ту ра-
досно чытаю. Не будзем Вам
писац о нещаснім Мойсі-
енку, котри веліх посправе-
дал за велькі сумы — тро-
ме буду плаці по 100.000
динари — и зос пенсжми
сцекол. Поліція го до-тэ-
раз не слапела. Людзе гу-
ттаря, же ше язел з драги
до Америки. Православни
поганьбени. Велі осталі
през жесми и хижі, котри
подписали векслу Мойсіен-
ку „місіонару“. Нешка
плачу але нескоро.

Об Редакцыі: Чуєме, же
тот спрэводнік „місіонар“
Мойсіенку обіходзі наших
людзох у Керестуре, Кону-
ре и агітира за правосла-
вие, тут го паліція гле-
да. Пре то упозоруеме
наших людзох, да меркую.
О тым ташку „місіонару“
принесеме всій у сліду-
щым числу.

На знанс дружніком!

**Модлели зме и заш модліме наших друж-
нікох, же би намірели свойо дгуство. Уж
остатні ферталі рока наступел а половіца
ище не упілала ніч. Так далей ис годно буц.
До тэраз зме виношелі мена наших прет-
платнікох, котри ўзорово упіловаляли свою
претплату, але од слідующаго мешаца
вінешеме з грубима бувами мена
наших дружнікох, да ше индзі, же
сст и таких, котры би сцеди читац по-
віки задармо. Найперше почнеме з тима,
котри ішце за 1927.рок ис плацелі а вецшором.**

**Дружніци, не силуйце нас на то, але по-
шильце свойо дгуство.**

такі як чловеческі ілерца.
Странец станул и ѿштрым
попатрувком попатрел на
нечилоссердного пана и ро-
зашмел ше, па на глас
гуторел:

— Кажды одних каменьях
злого человека ілерцо, кторе
Господь Ісус охабел. А
драда тата ведае до мітар-
ства и до пекла. Подзекуй
пану Богу, же ци хланца
вжал зос собу, же ши го
не мог забиц, бо би сом це
до пекла дрілел. А так до
мітарства достанеш ше и
тот пламень будзе паліц
злобне цело твойо!

Вітор задул роширел ка-
пут странцови, и лан зос
страхом познал чарне зос
ілерцу оброснуте дыволскіе
цело. Зос тресадімі ногамі
почал сцекац, але сатана,
го зос рэготом драпел, и
цагал зос собу по дебрах,
долінах и дрілел до чисти-
лицы.

На предай!

Нова папска хижка на най-
главнейшим месце у Ми-
клушевіцах зос велькім ду-
тням, а велькі тарговінны
вшеліякіх алкохолох, а тар-
говіну зарном, а з велькі
месарню. Велькі патосірані
двор, на дворе висадзены
парк, у ёдним краю лядбо-
ля по американским систе-
му; велькі чардак зос ма-
гацином за 30 вагоні зарна,
хлів за 20 фалаты статку,
шоны за 10 кочи, под хижу
велькі два павіньні, при хижі
велькі заграда, ініції
хижі патосірани и здапіс
муроване зос саму цеглу. У
истой хижі царна купка,
шиціо бса конкурэнціі а
бліако до жалезніци.

Надалей предавам 10 кіттра
першай класі орачей жемі
бліако валала у ёдним фа-
ватце.

Озбільни купцы пай ще
поводую на:

**Дюра Бесерміні,
Міклушевіца
при Вуковаре, Срем.**

Шветочны Отночівок

Недзеля 19.

ЕВАНГ. ОД ЛУКІ
ГЛ. VI. ЗАЧ. 26.

„Ибо и грешницы любля-
ціл их, люблят.“

Гвари народна присловка,
же какда птица леци гу
свойому яту, так исто и
человек найволі іш дружніц
стім, а котрим є и по осе-
чую, и по характеру и по
ділох — еднаки. Прето без-
божник гледа себе за пай-
таша безбожника, грешник
грешника, а добри-чеснічло-
век радуб ше с тим, котри
зос ім еднак чувствус, за
його дружніц найволі, и
гледаго. И добри или патра,
да их до веце будзе, да
таких дум, мнінне, превла-
да вішадай, бо теди ще и вони
чеша, же маю право, па ше
по тих своіх думах у жи-
ваце и ровнаю. Такім спо-
собом іш прави явне мітніе.
Того явне мнінне, кед по-
ходаи од незирных людзох,
постане за род християнски
єдна обраца хорота, а вола-
ше обзир людски. Безбожни-
ки крича аж на рать вішада-
ци: у своїх новинках, у своїх
дружніцах, у своїх книжках
у науках, у преподаваньох,
у театрох, у читальнях, у
кінох, у карчмох, у варошох,
на лядох, у міди, у бе-

божних танцох, и так ро-
шевою по швеце праціхри-
стянски ідеї, науки, оби-
чай, и так ширя царство ма-
мена. Людзе престаню ше
ганьбиц, занедбаю обовяз-
ки, и так ше подаю роступу,
бо патра еден на другаго;
не патра, цо боже, але цо
шветово. Такім способом
поставаю недобри народны
обичай, т. ір. ноцни схаки
младежі, ноцни танці мла-
дожжи без родительского над-
патрунку, роскошне обле-
чінне, вішади на недзелі и
швета, вішадіяни роботы по
тарговінах и т. д. Такі злы
обичай, кед ше закореня у
даяким народу; теди их барэ
чэлко вікоречіц, бо вони
постаню як натуралина по-
треба. То исто вреда и за
поединого человека. Кед ше
гу дачому приучи зос часту
вежбу, теди му постава пла-
ка ствар друга натура.

Такі злы обичай роби то,
же у чловеку скорей будна
и осетліва совисц, постане
тула, глуха и нема. Злы
обичай може совисц звесці
цалком на Криву драгу, мо-
же ю цалком погубіц. За
таких гутори Св. Писмо:
„Бгда придет нечестиви во
глубину зал, нерадит.“
Пречт. Соломонов (XVIII. 3.)
т. е. недзба за свою душу.
Мих. Мудри.

Нашо претплатніци

Обноведи претплату слідующи п. п.:

Дюра Маклош Р. К. 247.	за 1928. р.	100 дин.
Янко Джуджар Р. К. 987.	" "	100 "
Янко Шовш Р. К. 495.	" "	100 "
Мікола Папуга, месар Р. К. 698.	" "	100 "
Петро Гарди Р. К. 381.	" "	100 "
Яков Чижмар, музикант Р. К.	" "	100 "
Осіф Гаднянський, музикант Р. К.	" "	100 "
Андрія Канюх, Шид	" "	100 "
Др. Михайло Хайнал, адв. Жабаль за 1927. р.	100 "	"
Лукач Надь Р. К. 715.	за 1928. р.	100 "
Янко Макай Р. К. 700.	" "	100 "
Дюра Макай Р. К. 524.	" "	100 "
Андрія Надь Р. К. 602.	" "	100 "
Михайло Надь, Р. К. 450.	" "	100 "
Осіф Надь, Р. К. 602.	за 1929. р.	100 "
Янко Будинський Р. К. 984.	за 1928. р.	100 "
Митро Зупков, качмар Конур	за 1929. р.	100 "
Мирон Олеар 332 Конур	за 1928. р.	100 "
Уд. Влад. Шандор 339 Конур	" "	100 "
Діоніз Магоч 447. Конур	" "	100 "
Ісидор Сакач 274. Конур	" "	100 "
Янко Шарік 42. Конур	" "	100 "
Михайло Планчак 181. Конур	за 1929. р.	100 "

ТАРІОВИНА

Жито Дин. 252—255—	Овес	215—220—
Кукурица	Раж	290—295—
Ярец	Отруби	210—220—